

режемъ, опварямы си чешыри очи-шѣ да го неисхабимъ, и добрѣ чинимъ. Обаче и да смы опрѣзали на криво, и да смы го исхабили, пакъ можемъ да ся оупѣшимъ : понеже съ пары можемъ да купимъ друго, има много при купец-ѣшъ; и ако немамы пары, можемъ да спечелимъ. Пары-шѣ сѣ воисшина многоцѣнно нѣщо, но за рабошливы-ѣшъ челоуѣкъ, кога нема веке, има юще. Но плаш-ѣшъ опѣ кого-шо е живош-ѣшъ сошворенъ, кога нема веке, нема веке : опѣ нигдѣ никакъ не можемъ да си добыемъ другі; самы-ѣшъ лѣкъ на-шоуа е, да не губимъ веке.

Думамы чи *време-то ся минува*. Воисшина, какъ-шо слѣнце-шо ся вѣрши около земля-ша! — Ни ся минувамы.

Ако да ся минуваше време-шо а не ни, що ны е было грижа чи часове-шѣ си опхождашъ бързо бързо? що ны е было грыжа да смы на 1844 или на 1944? Въ самосебе си едно време не е по много различно опѣ едно друго, опѣ колко-шо една волна е различна опѣ една друга. Кога гледамы да пече една рѣка, напраздно ны бы оувѣряль нѣкой чи сѣ все новы воды кои-шо минувашъ; ни думамы чи сѣ всегда шыяже. Но за шая прилика не шребува да смопримъ време-шо кашо една рѣка, коя-шо ся без-